

Manevi Danışmanlar Eğitimi – 3. Oturum

1) Açılış ve Oturumun Çerçevesi

Müjde hocamız, ilk iki buluşmada ele alınan kuramsal temelleri (ebeveyn tutumları, aile içi roller, mizacın etkisi, çevresel ve dijital faktörler) kısaca hatırlatarak 3. oturumun esas hedefini açıkladı: **önceki buluşmalarda biriken soruların sistematik biçimde yanıtlanması** ve sahadaki güçlüklerle pratik çözümler üretilmesi. Soru-cevap akışının verimli ilerlemesi adına soruların özlü tutulması, özel vakaların ise bireysel kanallardan paylaşılması gerektiği vurgulandı.

Açılışta ayrıca muhafazakâr ailelerin kızlarında **başörtüsü kararındaki değişim** (takmama/açma eğilimleri) olgusuna değinildi; **Müjde hocamız** bu konuyu vaka analizlerine dayalı ayrı bir **atölye çalışması** ile detaylandıracağını duyurdu.

2) Oturumun Ana Temaları

2.1. Yurtlarda LGBT+ Görünürlüğü ve Manevi Danışmanın Sınırları

Bir erkek yurdunda **ruj/oje/kadın çantası** kullanan öğrencilerle nasıl iletişim kurulacağı soruldu. **Müjde hocamız**, manevi danışmanın **disiplin işlemi yapan merci olmadığını**, bu nedenle doğrudan “müdahale” yerine **yurt yönetimini ve kuralları** önceleyen bir yol izlenmesi gerektiğini belirtti.

Müjde hocamız, cinsel kimlik **karmaşası** vakalarının “gri alan” oluşturduğunu; **intihar/bağımlılık/cinsel karmaşa** gibi konularda manevi danışmanın **psikolojik desteğe yönlendirme** rolünü özellikle vurguladı. Yardım talebi **öğrenciden gelmemişse** “ilk adımı danışmanın atması”nın hem **etkisiz** hem de **riskli** olabileceği; yanlış anlaşılma ve yetki aşımı tehlikesi doğurabileceği belirtildi.

Temel ilke:

Önyargıları Askıya Almak ve Empati

Müjde hocamız, sahada karşılaşılan kimlik karmaşası vakalarında ilk yapılması gereken şeyin **yargıdan uzak durmak** olduğunu vurgulamıştır. Bu gençlerin pek çoğunun çocukluklarından itibaren **travmalar, aile içi çatışmalar, duygusal ihmal veya yanlış ebeveyn tutumları** nedeniyle derin bir iç kırılma yaşadığını, bu kırılmanın ise kimlik karmaşasına zemin hazırladığını belirtmiştir.

Hocamızın ifadesiyle, bu gençlere yaklaşırken kalbimizdeki bakışı değiştirmek gerekir: *“Cinsel Kimlik Karmaşası yaşayan öğrenciler sapkın değil, yaralı birer kuş gibiler. Bazen kırılmış, bazen yönünü kaybetmiş; ama özü itibarıyla iyi, merhametli ve vicdanlı çocuklar.”* Bu nedenle danışmanların **‘yargılayan bir göz’** değil, **‘iyileştirmeye çalışan bir kalp’** ile yaklaşımları gerekir.

© Nesli Koruma Hareketi. Tüm hakları saklıdır. İzinsiz kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Müjde hocamız, önyargının yalnızca genci değil, danışmanı da kapattığını; yargılayan bir dilin kalpleri soğuttuğunu, oysa anlayışın ve empatik dinlemenin kapıları açtığını özellikle vurgulamıştır. Manevi danışman, gençteki kimlik karmaşasını “ahlaki bir kusur” olarak değil, **yardıma muhtaç bir ruhsal sarsılma** olarak okumalıdır. Bu yaklaşım, danışmanın kalbinde yumuşama sağlar ve gençte güven duygusunu oluşturur.

Görünüşe Takılmadan Bağ Kurmak

Müjde hocamız, bu gençlerin sergilediği dış görünüşlerin (ruj, oje, farklı giyim tercihleri vb.) danışman için asıl odak noktası olmaması gerektiğini belirtmiştir. Bu tür semboller, çoğu zaman **derindeki duygusal boşluğun ya da fark edilme ihtiyacının dışavurumudur**. Bu nedenle danışmanın ilk hedefi “davranışı düzeltmek” değil, **insanı anlamak ve bağ kurmaktır**.

Hocamız, *“Benim karşıma gelen gençlerin çoğu, farklı giyimleriyle dikkat çekiyor ama ben onları öyle görmüyorum. Benim için o kapıdan giren bir annenin evladı. Dolayısıyla bu çocuklar bizim evlatlarımız. Dikkatimi makyajına değil, gözlerindeki acıya veriyorum.”* sözleriyle bakış açısının özünü ifade etmiştir.

Bu yaklaşım, **normalleştirme ile onaylama arasındaki farkı** doğru anlamayı gerektirir: Manevi danışman, davranışı onaylamaz ama kişiyi de reddetmez. Genç kendini kabul görmüş hissettiğinde, savunmadan çıkar ve iç dünyasını açar. Asıl dönüşüm, işte o güvenli ilişkide başlar.

Bilimsel-Manevi Bütüncül Model

Müjde hocamızın danışmanlık yaklaşımı, psikolojik bilgi ile manevi bakışı birbirinden ayırmadan **bütüncül bir sistem** olarak ele alır. Bu modelde iki temel aşama vardır:

- Psikososyal Etkenlerin Çözümü:** Önce bireyin mizacı, bağlanma biçimi, aile öyküsü, travmatik deneyimleri ve çevresel etkileşimleri analiz edilir. Çünkü hocamızın ifadesiyle *“Hiçbir çocuk doğuştan cinsel kimlik karmaşası ile dünyaya gelmez; onu o hale getiren bir süreç vardır.”* Genç ancak bu süreci fark ettiğinde *“Ben böyle doğmadım, bu sonradan gelişti.”* diyerek içsel bir farkındalık kazanır.
- Manevi Çerçevenin İnşası:** Bu farkındalık sağlandıktan sonra, genç artık ruhsal ve manevi anlamda desteklenmeye hazır hale gelir. İşte bu noktada hocamız, cinsel kimlik karmaşasını **bir imtihan bilinci** çerçevesinde ele alır. Gence, yaşadığı duygunun *“kader değil, bir mücadele alanı”* olduğu anlatılır. *“İmtihanın farkına varan genç, sorumluluğun da farkına varır.”* der Müjde hocamız. Bu model, yalnızca psikolojik terapiyle sınırlı değildir; manevi bilinçle desteklenmiş bir rehabilitasyon sürecidir. Genç, hem aklen ikna olur hem kalben güçlenir. Böylece kendi iradesini yeniden inşa eder.

Zamanlama ve Dil: Düşünmeye Davet Eden Bir Üslup

Müjde hocamız, danışmanlık sürecinde kullanılan dilin gücüne özellikle dikkat çekmiştir. Özellikle ergenlik dönemindeki gençlerde, “yasak”, “günah”, “cehennem” gibi sert dini vurguların genellikle **ters tepme** etkisi yarattığını, gencin bu söylemi bir yargı olarak algıladığını ifade etmiştir.

Bu nedenle hocamız, **davetkâr ve akıl merkezli** bir dilin benimsenmesi gerektiğini vurgular. Genç, cezalandırılmak yerine **düşünmeye davet edilmelidir**. Müjde hocamız, Kur’an’da sıkça geçen “*Düşünmez misiniz?*” hitabına atıfta bulunarak, bu yöntemin psikolojik olarak da etkili olduğunu açıklamıştır:

“İnsanı hayvandan ayıran şey düşünme yetisidir. Duyguların peşinden gitmek değil, onları yönetebilmektir. Genç bunu anladığında, kendisini değiştirme gücünü bulur.”

Bu yaklaşım, yargı yerine farkındalık kazandırır. Gence yalnızca doğruyu söylemek değil, onu **doğruyu kendi içinde bulmaya yönlendirmek** gerekir. Çünkü ikna ile gelen değişim kalıcıdır; korkuyla gelen geçicidir.

2.2. “Erkek gibi davranan kız öğrenci” vakası – Konuyu kim açmalı?

Kız yurdu bağlamında “maskülen tavırlı” bir öğrenciyle **konuyu danışman mı açmalı** sorusu yöneltildi. Kız yurdu bağlamında yöneltilen bu soru, sahadaki en hassas alanlardan birine işaret etmektedir. Manevi danışman, öğrencide belirgin bir **kimlik karmaşası** ya da **maskülen tutum** gözlemlediğinde, çoğu zaman konuyu hemen açma isteği duyar. Ancak Müjde hocamız, bu noktada özellikle **aceleci ve meraklı bir yaklaşımın** ters etki yaratabileceğini, danışmanın öncelikle kendi niyetini gözden geçirmesi gerektiğini belirtmiştir.

Hocamız, bu tür durumlarda **öğrencinin rızası olmadan doğrudan konunun açılmaması gerektiğini** vurgular. Çünkü genç, kendi içinde karmaşık duygular yaşamakta; çoğu zaman bu durumu fark etmiş ama adını koymaktan, ifade etmekten çekinmektedir. Böylesi bir durumda, danışmanın ani bir yönlendirme ya da sorgulayıcı tavrı, öğrencinin savunmaya geçmesine neden olabilir. “*Kendini anlatmaya hazır olmayan birine konuyu dayatmak, iyileştirici değil yaralayıcı olur.*” der Müjde hocamız.

Bu nedenle danışmanın ilk adımı, konuyu değil, **insanı merkeze almak** olmalıdır. Öğrenciyle doğal, güvenli ve samimi bir iletişim ortamı kurulmalıdır. Hocamızın ifadesiyle, “*Allah rızası için kurulan bir yakınlık, merak duygusuyla kurulan yakınlıktan çok farklıdır.*” Buradaki fark, niyetin temizliği ve yargısız bir kalp taşımaktır. Çünkü genç, danışmanın samimiyetini çok hızlı hisseder; eğer kendisine “anlaşılmak için değil, incelenmek için” yaklaşıldığını sezerse, tamamen kapanır.

Bu süreçte **manevi danışmanın dili ve bedensel mesafesi** de çok önemlidir. Öğrenciyle yapılan her görüşmede, onun onurunu koruyan, güven veren ve sınırlarını gözetken bir tutum sergilenmelidir. Gereksiz kişisel merak, detaylı sorgulama ya da “niçin böyle davranıyorsun?” gibi doğrudan sorular, süreci zedeler. Müjde

hocamız, bu konuda “yaklaşmak, sorgulamak değildir; dokunmak, yargılamak değildir” ifadesiyle manevî temasın inceliğine dikkat çekmiştir.

İletişim kurulduktan sonra danışman, öğrencinin duygularını, iç dünyasındaki sıkışmışlığı anlamaya çalışmalı; konunun doğal akışta ortaya çıkmasına fırsat tanımalıdır. Eğer öğrenci kendiliğinden kimliğiyle, hisleriyle veya ailesiyle ilgili açılıyorsa, bu noktada danışman artık **rehberlik rolüne** geçebilir. Ancak burada da temel ilke, **zorlamadan rehberlik etmek** ve öğrencinin kendi hızına saygı duymaktır.

Müşde hocamız ayrıca, danışmanın bu tür karmaşık vakalarda **yalnız hareket etmemesi** gerektiğini belirtmiştir. Güven ilişkisi oluştuğunda öğrenciye, “*Bu konuda seni daha derinlemesine destekleyebilecek uzmanlar var*” diyerek **uzman yönlendirmesi** yapılmalıdır. Ancak bu yönlendirme süreci de son derece dikkatli yürütülmelidir. “*Rastgele sevk, fayda değil zarar getirir*” diyen hocamız, bu gençlerin yanlış yönlendirmelerle ideolojik veya kimlik dayatmalı terapilere maruz kalabileceği uyarısında bulunmuştur.

Bu nedenle danışmanın yönlendireceği psikolog veya terapistin **değer temelli, güvenilir ve etik bir zeminde çalışan bir isim** olmasına dikkat edilmelidir.

Sonuç olarak Müjde hocamız, maskülen tavırlar sergileyen ya da kimliğinde belirsizlik yaşayan gençlerle çalışırken, **sabırla dinlemeyi, güveni incelemeyi ve niyeti temiz tutmayı** manevi danışmanlığın özü olarak tanımlamıştır. “*Bazı konular konuşularak değil, hissedilerek açılır.*” diyerek, danışmanlara hem sabır hem derinlik çağrısı yapmıştır.

2.3. “Oda arkadaşım hem kadınlardan hem erkeklerden hoşlanıyor” – Mahremiyet ve güven

Bu vaka, yurt ortamlarında giderek daha sık karşılaşılan karmaşık bir durumu örneklemektedir. Bir öğrenci, oda arkadaşının hem kadınlardan hem erkeklerden hoşlandığını açıkça ifade ettiğini, telefon ekranında LGBT sembolleri kullandığını ve kendisine sık sık “ne kadar güzelsin” gibi ifadeler yönelttiğini paylaşmıştır. Rahatsızlık duyan öğrenci, hem kişisel sınırlarının ihlal edildiğini hissetmiş hem de bu durumu nasıl yönetmesi gerektiği konusunda kararsız kalmıştır.

Müşde hocamız, bu gibi durumlarda ilk ve en önemli önceliğin **öğrencinin güvenliği ve içsel huzuru** olduğunu vurgulamıştır. Manevi danışmanın görevi, öncelikle bu huzurun yeniden tesis edilmesine yardımcı olmaktır. Eğer öğrencinin oda arkadaşının davranışları onu tedirgin ediyor, güvenlik hissini zedeliyor veya mahremiyetini tehdit ediyorsa, bu konuda tereddüt edilmeden **idari süreçlerin işletilmesi** gerekir. Bu noktada hocamız, doğrudan yurt müdürlüğüne başvurulmasının hem danışman hem öğrenci açısından en doğru adım olacağını belirtmiştir. Çünkü öğrencinin yaşadığı rahatsızlık, kişisel bir beğeniden ziyade **psikolojik güven ve mahremiyet ihlali** düzeyine ulaşmıştır.

Müşde hocamız, manevi danışmanın bu tür durumlarda “hakem” ya da “yargıç” rolüne değil, **tampon ve kolaylaştırıcı** bir pozisyona yerleşmesi gerektiğini ifade etmiştir. Yani danışman, iki taraf arasında doğrudan müdahale eden bir otorite değil, **gerilimi**

azaltan, duygusal dengeyi koruyan bir aracı olmalıdır. Bu çerçevede, rahatsızlık duyan öğrenciyle yapılacak görüşmelerde iki temel amaç ön plana çıkar:

1. Öğrencinin yaşadığı rahatsızlığı **ciddiye almak** ve kendisini güvende hissetmesini sağlamak,
2. Bu süreçte onun **sınırlarını koruyan ama düşmanlık beslemeyen** bir tutum geliştirmesine destek olmak.

Müşde hocamız, danışmanın bu öğrenciyi cesaretlendirirken kullandığı dilin **yargılayıcı veya kışkırtıcı** olmaması gerektiğini özellikle vurgulamıştır. Öğrenciye “haklısın, bu davranış sapkınlık” gibi ifadelerle değil; “bu durum seni rahatsız etmiş, bu rahatsızlık uygun önemli, kendini koruman hakkın” gibi **dengeli ve koruyucu bir dille** yaklaşılmalıdır. Çünkü amaç, karşı tarafı kışkırtmak değil, rahatsızlık duyan öğrencinin içsel dengesini ve güven duygusunu güçlendirmektir.

Bununla birlikte, **Müşde hocamızın özellikle üzerinde durduğu bir diğer nokta**, rahatsızlık veren öğrenciye yönelik **etiketleme ve dışlama tehlikesidir**. Manevi danışman, bu tür öğrencileri “sapık” ya da “tehlikeli” olarak damgalamaktan kaçınmalı; onları da yardıma ihtiyaç duyan bireyler olarak görmelidir. Çünkü her iki taraf da aslında kendi içsel sıkıntılarıyla mücadele etmektedir. Danışmanın görevi, suçlu aramak değil, süreci güvenli ve insani biçimde yönetmektir.

Hocamızın vurguladığı bir diğer önemli husus da, **erken müdahalenin hayat kurtarıcı rolüdür**. Antalya’da yaşanan acı bir örnekten söz ederek, benzer bir durumda bir öğrencinin oda arkadaşının rahatsız edici davranışlarını idareye bildirmesi sonrası gelişen gerginlikte, şikâyet edilen öğrencinin intihar ettiğini hatırlatmıştır. Bu olay, hem öğrencilerin hem de yöneticilerin duygusal yükünü artırmış ve erken profesyonel müdahalenin ne kadar hayati olduğunu bir kez daha göstermiştir. Müşde hocamız bu örnek üzerinden şu dersi çıkarmamızı istemiştir:

“Geciken müdahale, sadece bir öğrencinin değil, birden çok gencin hayatını olumsuz etkileyebilir. Manevi danışman, böyle durumlarda beklemekle değil, doğru kanalları devreye sokmakla sorumludur.”

Sonuç olarak, bu tür vakalarda **üç yönlü bir yaklaşım** önerilmiştir:

1. **Güvenli Alan Oluşturmak:** Rahatsızlık yaşayan öğrencinin duygusal ve fiziksel güvenliğini sağlamak, gerekirse oda değişikliği yönlendirmesi yapmak.
2. **Empatik Arabuluculuk:** Taraflar arasında iletişim kopukluğu oluşmadan süreci sakinleştirmek, gerginliği büyütmek.
3. **Profesyonel İşbirliği:** Gerekli durumlarda psikolojik destek ve yurt idaresiyle koordineli çalışarak sorunu çok yönlü çözmek.

Müşde hocamız bu çerçevede, manevi danışmanın her zaman **adalet, empati ve sınır bilinci** arasında bir denge kurması gerektiğini ifade etmiştir. Çünkü bu dengenin

korunduğu yerde hem mağduriyetlerin önüne geçilir hem de karmaşa yaşayan gençlerin daha fazla zarar görmesi engellenir.

2.4. Trans kimlikli bireylerle sosyal karşılaşmalar – “Normal diyalog mu?”

Müjde hocamız, manevi danışmanların yalnızca kurum sınırlarında değil, sosyal yaşamda da farklı kimlik arayışındaki bireylerle karşılaşabileceklerini hatırlatarak bu durumlarda **nasıl bir duruş sergilenmesi gerektiğini** kapsamlı biçimde açıklamıştır.

Hocamızın ilk vurgusu, bu tür karşılaşmalarda **insan onuruna saygı çerçevesinde doğal bir iletişimin sürdürülmesi** gerektiğidir. Bir trans birey, kimliğini açıkça ifade etmiş olsa da, karşısındaki kişi tarafından dışlanmayı, küçümsenmeyi ya da sorgulanmayı hissederse hemen savunmaya geçer. Oysa **dışlanmadığını hissettiği her temas**, onda güven duygusunun ve içsel yumuşamanın ilk adımı olur. Müjde hocamız bu noktada, *“Onlara karşı rahat olun; tedirginliğiniz, onların da tedirginliğini büyütür”* diyerek danışmanlara sakin, doğallığını koruyan bir tutum tavsiye etmiştir.

Buna rağmen, bu tür ilişkilerde kolaylıkla sınır karmaşası yaşanabileceği için, danışmanın hem **kendini hem de karşısındakini koruyacak bir bilinçle hareket etmesi** gerekir. Müjde hocamızın ifadesiyle, *“Ruhen ve ilmî olarak bu alana hazır değilseniz, bu yola girmeyin.”* Çünkü bu süreç, bilgi kadar derin bir **manevî olgunluk** da gerektirir. Trans kimlikli bireyler genellikle yıllardır yanlış anlaşılmış, ötekileştirilmiş, kimliğini savunma refleksiyle yaşamış kişilerdir. Dolayısıyla, danışmandan gelen en küçük bir düzeltme veya sorgulama, onların zihninde bir “yargılanıyorum” algısı oluşturabilir.

Müjde hocamız bu nedenle, manevi danışmanın böyle bir süreçte **“düzeltici değil, davet edici”** bir tavır benimsemesi gerektiğini belirtmiştir. *“Bu kişilere yaklaşırken hedefiniz onları hemen değiştirmek değil, onların kalbine insanlıkla dokunmak olmalı.”* diyerek, sürecin öncelikle **güven ve aidiyet oluşturma** aşamasına odaklanması gerektiğini vurgulamıştır. Hocamız, trans bireylerle karşılaşıldığında doğrudan kimlikleri hakkında konuşmak yerine, **sohbeti ortak insani değerler** üzerine inşa etmenin doğru bir başlangıç olacağını belirtmiştir. Örneğin, yardımlaşma, sabır, umut, emek gibi evrensel temalar üzerinden kurulacak bir diyalog, hem savunmayı düşürür hem de bağ kurma fırsatı verir.

Bu noktada Müjde hocamız, danışmanın **aidiyet duygusu oluşturma** becerisinin altını çizmiştir:

“Bu çocukların çoğu aidiyet arıyor. Çünkü evlerinde, okullarında, toplumda tutunacak bir dal bulamamışlar. Onlara en çok ihtiyaç duydukları şeyi, yani güvenli bir bağ hissini sunun. Kendini değerli hisseden bir kalp, dönüşmeye en yakın kalptir.”

Ancak bu süreç, **kısa vadeli bir temasla** sonuç alınabilecek bir süreç değildir. Müjde hocamız, manevi danışmanın “hemen sonuç alma” beklentisinden uzak durması gerektiğini hatırlatarak, bu alanda çalışmanın bir **manevî sabır imtihanı** olduğunu söylemiştir. *“Bu bir günde olacak bir şey değil. Karşınızdaki kişi yılların savunma*

duvarını taşıyor; o duvarın bir taşını bile yerinden oynatabilmek, bir gönül kazanabilmek demektir.”

Yine hocamız, bu yolculuğa çıkacak danışmanların **hem psikolojik hem de dini bilgiyle donanmış** olması gerektiğini, aksi hâlde iyi niyetli çabaların yanlış anlaşılma veya duygusal karışıklık riski taşıyabileceğini vurgulamıştır. Bu nedenle, danışmanın kendi sınırlarını bilmesi, sabrının ve bilgi düzeyinin yetmediği noktada konuyu **uzman bir psikoloğa veya ilgili manevi danışman ekibine devretmesi** önerilmiştir.

Son olarak Müjde hocamız, böyle durumlarda kullanılan dilin belirleyici gücüne dikkat çekmiştir. Trans bireylerle iletişimde **sorgulayıcı veya inandırmaya çalışan** bir dil yerine, **anlamaya ve değer hissettirmeye çalışan** bir dilin tercih edilmesi gerektiğini belirtmiştir. *“Bir cümleyle yıkabilirsiniz ama bir kelimeyle de umut olabilirsiniz.”* diyerek, dilin terapötik etkisini hatırlatmıştır.

Özetle Müjde hocamız, trans bireylerle karşılaşan manevi danışmanlara üç temel ilke sunmuştur:

1. **Saygılı ve doğal iletişim:** Öncelik, insan onuruna duyulan hürmettir.
2. **Sabır ve liyakat:** Bu alana adım atan kişi hem bilgi hem olgunluk bakımından hazırlıklı olmalıdır.
3. **Aidiyet dili:** Düzeltmeye değil, sevdirmeye; yargılamaya değil, anlamaya odaklanmalıdır.

Hocamızın ifadesiyle:

“Bizim görevimiz kimseyi dönüştürmek değil, kalbine dokunabilmek. Çünkü kalbi Allah dilerse O dönüştürür.”

3) Başörtüsü Tercihi: Aile, Kimlik ve Manevî Yaklaşım

Müjde hocamız, başörtüsünü **takmama/açma** kararlarının arka planını (aile-çocuk iletişimi, dini eğitimin veriliş biçimi, ergenlikte kimlik arayışı) ayrı bir **vaka atölyesi** ile ele alacağını duyurdu. Üçüncü oturumda konu, **kimlik karmaşası-dini pratik** ekseninde örneklerle tartışıldı; örneğin “kendini erkek gibi gören” bir gençte **başörtüsü** dayatmasına tepkinin nasıl **kimlik çatışmasına** dönüştüğü aktarıldı. **Müjde hocamız**, **“kadın kadındır, erkek erkektir”** ilkesinin **fitrî sınır** olduğunu; norm dışı akışın **psikolojik yardım ve manevi rehberlik** gerektirdiğini vurguladı.

4) Danışmanlık Stratejileri – Özet İlkeler

- **Gri Alanı Tanı ve Doğru Yönlendir**

- Müjde hocamız, manevi danışmanlığın sınırlarını iyi bilmenin, mesleki olgunluğun bir göstergesi olduğunu vurgulamaktadır. Özellikle **intihar, madde bağımlılığı ve cinsel kimlik karmaşası** gibi derin psikolojik zeminlere sahip durumlar, çoğu zaman danışmanın tek başına müdahale edebileceği konular değildir. Bu tür vakalarda manevi danışman, bir “tedavi edici” değil, **destekleyici ve yönlendirici** bir rolde olmalıdır.

Hocamız, “gri alan” ifadesiyle bu tür durumları tarif ederken, danışmanın neyi yapabileceğini, neyi yapamayacağını bilmesinin hayati önem taşıdığını belirtmiştir. Manevi danışman, böyle vakalarda hem **idareyle koordinasyon içinde olmalı** hem de gerektiğinde **psikolojik destek** mekanizmalarını devreye sokmalıdır.

“Bu konularda yalnız kalmak kahramanlık değildir; iş birliği yapmak bilgeliktir.” diyen Müjde hocamız, özellikle gençlerle çalışırken bir ekip yaklaşımının gerekliliğine işaret etmiştir. Böylece hem danışan korunur hem de manevi danışman kendi sınırlarını güvenli biçimde muhafaza eder.

- **Empati ve Önyargısızlık**

- Müjde hocamız, kimlik karmaşası yaşayan gençlerin çoğunun aslında **yardıma muhtaç, içsel olarak kırılmış ve yön arayışı içinde** olduklarını belirtir. Bu nedenle manevi danışmanın bakış açısı asla “yargılayan” değil, “anlamaya çalışan” bir bakış olmalıdır.

Hocamızın ifadesiyle, “Onlara düşman gibi değil, yaralı bir evlat gibi bakın.”

Çünkü bu gençler, hayatları boyunca etiketlenmiş, dışlanmış ve yanlış anlaşılmışlardır. Manevi danışmanın görevi, bu zinciri kırmak ve gence ilk kez **anlaşıldığı bir alan** sunmaktır.

Damgalayıcı ifadeler –“sapma”, “bozulma”, “ahlaksızlık” gibi kelimeler– hem danışanın güvenini zedeler hem de dönüşümün önünü kapatır. Müjde hocamız, danışmana düşenin “onaylamak” değil “anlamak”, “cezalandırmak” değil “rehberlik etmek” olduğunu vurgulamıştır. Çünkü yargı değişimi değil, direnci doğurur. Empati ise değişime zemin hazırlar.

- **Güven ve Zaman**

- Müjde hocamızın sahadaki en güçlü gözlemlerinden biri, kimlik karmaşası yaşayan gençlerin neredeyse tamamının **güven problemi** yaşadığıdır. Bu gençlerin büyük kısmı, çocukluklarında ya da ergenliklerinde ebeveynleriyle güvenli bir bağ kuramamış; dolayısıyla yetişkinlerle kurduğu her ilişkide mesafeli veya tepkisel davranmaktadır.

Bu nedenle danışmanın ilk hedefi “konuyu konuşmak” değil, **bağı inşa etmektir**. Bu bağ kurulmadan yapılan her yönlendirme, danışanda direnci doğurur. Müjde hocamız, “Bu çocuklara dokunmadan önce kalplerine dokunun.” diyerek duygusal güvenin terapi kadar etkili bir iyileştirici güç olduğuna dikkat çeker.

Güven ilişkisi, zamanla oluşur. Manevi danışman sabırla, koşulsuz bir ilgiyle, samimi bir duruşla bu bağı güçlendirmelidir. Danışan kendini güvende hissettiğinde, zaten kendi rızasıyla açılacak ve anlatmaya başlayacaktır. İşte o zaman müdahale değil, **rehberlik** mümkün hale gelir.

- **Bilimsel–Manevi Bütünlük**

- Müjde hocamız, manevi danışmanlıkta “ya bilimsel ya dini” gibi ikilemlerin yanlış olduğunu vurgular. Onun modelinde bu iki alan birbiriyle çatışmaz; tam tersine birbirini tamamlar.

İlk aşamada, danışanın yaşadığı durumun **psikososyal kökenleri** incelenmelidir: aile tutumları, çocukluk travmaları, özdeşim süreçleri, çevresel etkiler ve dijital içeriklerin rolü... Bu analiz, danışana “Ben böyle doğmadım; hayat beni bu hâle getirdi.” farkındalığı kazandırır.

İkinci aşamada ise **manevi farkındalık** devreye girer. Bu farkındalık, bireyin yaşadığı durumu bir **imtihan bilinci** içinde yeniden anlamlandırmasını sağlar. Müjde hocamızın ifadesiyle:

“Her insan bir şeyle sınanır. Kimimiz hastalıkla, kimimiz geçimle, kimimiz kimliğimizle. Ama her sınavda irade vardır.”

Bu bütüncül yaklaşım, hem akla hem kalbe hitap eder; bireyin hem duygusal hem manevi iyileşmesini destekler.

-

- **Etiketleme Yok**

- Müjde hocamızın en temel ilkelerinden biri, danışanı hiçbir şekilde **ideolojik veya kimliksel bir etiketin içine hapsedmemektir**. Ona göre LGBT terimleri, birer psikolojik durumun değil, bir **ideolojik kimlik dayatmasının** ifadesidir. Bu nedenle bir gence, kendisi söylemediği sürece “eşcinsel”, “biseksüel” ya da “trans” gibi etiketlerin yakıştırılması, hem bilimsel hem de etik açıdan sakıncalıdır. Çünkü böyle bir etiket, danışanın kendi içinde değişme, yeniden inşa etme umudunu elinden alır.

Hocamız bu konuda şöyle der:

“Bir kimliği isimleştirdiğinizde, onu sabitlemiş olursunuz. Oysa bu çocukların en çok ihtiyacı, sabitlenmek değil, yeniden yön bulmaktır.”

Manevi danışman, bu nedenle tanımlayıcı değil, **tanıyıcı** bir yaklaşım benimsemelidir. Genç, yaşadığı karmaşayı kimlik olarak değil, **çözülmesi gereken bir süreç** olarak görmelidir.

Etiketlemenin reddi, hem danışanı özgürleştirir hem de danışmanın yaklaşımını koruyucu ve onarıcı bir zeminde tutar.

-

5) Kurumsal İhtiyaçlar ve Kapanış

Oturumun sonunda, **KYK yurtlarında** kimlik ve mahremiyet meselelerine dair **açık ve uygulanabilir sınırların** tanımlanması ihtiyacı öne çıktı. İlgili üst mercilerle **politika ve yönerge** geliştirilmesi için girişimde bulunulacağı paylaşıldı. **Müjde hocamız**, LGBT+ örgütlü yapılar karşısında **devletin caydırıcı tedbirler** alması, sahada ise **psikolog-idare-manevi danışman** işbirliğinin güçlendirilmesi gerektiğini vurguladı.

Program, **teşekkür ve dualarla** tamamlandı.

Not: Bu özet, **Müjde hocamızın** aktarımları ve oturum içinde yöneltilen sorular temel alınarak hazırlanmıştır; sahadaki uygulamalarınızda kurum içi yönergeler ve hukuki çerçeve esas alınmalıdır.

Hazırlayan
Nesli Koruma Hareketi Yazar ve Editör Grubu Koordinatörü
Mehtap Avcı

